

Τέκνα μου αγαπητά,

Η ενανθρώπιση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είναι γεγονός που προκαλεί την χαρά του σύμπαντος κόσμου και σημαδεύει την ανθρώπινη ιστορία.

Οι Άγγελοι εκπλήσσονται μπρος στο απροσδόκητο αυτό έργο του Θεού και οι άνθρωποι προσκαλούνται σε πανηγύρι αγαλλιάσεως, διότι ήλθε το φως και η απολύτρωση.

Ο σαρκωθείς Χριστός, η προσδοκία όλων των Εθνών, έρχεται να δώσει χάρη στον χρεωκοπημένο από τις αμαρτίες του άνθρωπο, γι' αυτό και δίκαια ονομάζεται χρεωλύτης πάντων ανθρώπων.

Έρχεται, επιδημεί, όπως αναφέρεται στους Χαιρετισμούς της Παναγίας μητέρας Του, γιατί ο Ίδιος το θέλησε! Επεδήμησε προς εμάς, τους αχαρίστους, οι οποίοι είχαμε αποδημήσει από την χάρη Του και την αγάπη Του και είχαμε, οι άμυαλοι και δυστυχείς, σκλαβωθεί στον τύραννο διάβολο.

Εκείνος μας πλάνεψε και αντί της θεώσεως, την οποία μας έταξε, μας έκαμε υποτελείς του και μας έφερε στο σκοτάδι, στον πόνο και στον θάνατο. Και, να! τώρα μας επισκέπτεται ο προδομένος Πλάστης μας και Δημιουργός μας, αυτεπαγγέλτως, και, αφού εξέβαλε της εξουσίας τον ανθρωποκτόνο σατανά, μας δωρίζει την ελευθερία και την ατελεύτητη ζωή. Γι' αυτό και καλούμαστε από την Εκκλησία μας να ανταποκριθούμε στην αγάπη Του και το αμέτρητο έλεός Του και να Τον ευχαριστήσουμε, δοξάζοντάς Τον, όλοι μαζί μετά των αγίων αγγέλων και όλης της κτίσεως.

Ήλθε ο ίδιος ο Θεός! Δεν έστειλε αντ' Αυτού κάποιον άγγελο η άνθρωπο. Τόσο πολύ μας αγάπησε και θέλησε να μας ελκύσει προς το δικό Του ύψος, επαναφέροντάς μας εκεί, απ' όπου αποδημήσαμε.

Ο Χριστός δεν μπορεί, δεν θέλει να αρνηθεί τον εαυτό Του, γι' αυτό και πάντα μας αγαπά και μας προσφέρειται! Εμείς οφείλουμε να αρνηθούμε τον εαυτό μας, τον αχάριστο, τον πονηρό και αποστάτη εαυτό, τον παλιό μας άνθρωπο, τον οποίο ξεφορέσαμε στην βάπτισή μας, όταν υποσχεθήκαμε ότι πλέον θα είμαστε μαζί με τον Σωτήρα μας και γίναμε μέλη της Εκκλησίας Του. Δυστυχώς, πολλοί από μας επιστρέφουμε στον προηγούμενο δρόμο, γιατί απλούστατα δεν θέλουμε τον Χριστό, σε αντίθεση με Εκείνον που θέλει και ποθεί τον άνθρωπο.

Ο Χριστός συχνά υποτιμάται και προδίδεται από μας τους ανθρώπους. Χλευάζεται και καταδιώκεται, ενώ τα παιδιά Του, τα ένδοξα θύματα της αγάπης Του, όχι σπάνια, κακοποιούνται, σταυρώνονται και θανατώνονται. Άλλοτε, εξισώνεται ανεπίτρεπτα με αρχηγούς θρησκειών, που όμως δεν ήταν τίποτε παραπάνω, παρά απλοί και εμπαιθείς άνθρωποι, ανίκανοι να σωθούν οι ίδιοι και να σώσουν άλλους. Αντικαθίσταται πολλάκις από έργα χειρών ανθρώπων. Ενίοτε, ακόμη και αυτή η σιωπηλή μορφή της εικόνας Του ενοχλεί, ενώ το θέλημά Του απορρίπτεται και ποδοπατείται. Ο τρόπος της ζωής, την οποία δίδαξε με το παράδειγμά Του και την διδασκαλία Του, ανερυθρίαστα περιφρονείται, ως αναχρονιστικός. Αντιθέτως, η ποικιλώνυμη αμαρτία, το ψέμα, η αδικία, η κλοπή, η σαρκολατρεία, η ασωτία και η ανηθικότητα θριαμβεύουν και επαίρονται, τρομοκρατούν και απειλούν!

Κολλημένος στη γη ο σύγχρονος άνθρωπος, γεμάτος άγχος για την, μετά πολλής δυσκολίας, αντιμετώπιση των καθημερινών αναγκών, δεν φαίνεται να πολυενδιαφέρεται για την αληθινή ελευθερία, δεν τον απασχολούν έννοιες, όπως αμαρτία, χρέος πνευματικό, χάρις, σωτηρία... Σαν τον άσωτο υιό, χωρίζεται από τον ουράνιο Πατέρα του. Προδομένος, ωστόσο, στην συνέχεια, από κάθε ανθρώπινο στήριγμα και ελπίδα, μόνος και έρημος, επιθυμεί να γεμίσει την κοιλιά του με τα ξυλοκέρατα των χοίρων... Εν τούτοις, και αυτά ακόμη του τα στερείται!

Μακάρι, μέσα σ' αυτήν την απελπισία, να θυμηθεί τον Πατέρα του, τον Θεό, το σπίτι του, την Εκκλησία, τον Άρτο της ζωής τον ουράνιο και να έλθει εις εαυτόν, γιατί εκτός εαυτού, πράγματι, γίνεται ο άνθρωπος, που αποδημεί από τον Θεό. Το ωραίο και συγκλονιστικό είναι ότι ο Θεός δεν περιμένει απλώς να επιστρέψουμε, αλλά έρχεται ο Ίδιος προς εμάς τους πλανηθέντες.

Αγαπητά μου παιδιά,

Η χαρά των Χριστουγέννων, για την οποία όλοι, μα όλοι, μιλούμε, πηγάζει από αυτήν την γνωσμένη, την άνευ όρων και ορίων θεϊκή αγάπη. Εάν δεν νοιώθουμε αυτή την χαρά, να ερευνήσουμε μήπως και την ζητούμε σε λάθος τόπους και με λάθος τρόπους. Πρέπει να θελήσουμε να είμαστε μαζί με τον Χριστό, πάσας τας ημέρας της ζωής μας, για να είμαστε χαρούμενοι. Τούτο δεν είναι δύσκολο και ακατόρθωτο, γιατί όταν θέλουμε τον Χριστό, με την χάρη Του, το μπορούμε! Το αποδεικνύουν αυτό οι Άγιοί μας, όμοιοι με μας άνθρωποι, που τόλμησαν να θελήσουν, να αγαπήσουν και να ακολουθήσουν τον Χριστό, όχι μόνον στο

μακρινό παρελθόν, μα και στην εποχή μας. Και χάρηκαν οι ίδιοι την σωτηρία και χαροποιούν και εμάς. Προσφάτως κατατάχθηκε μεταξύ των Αγίων, ο Όσιος Γέρων Ιάκωβος της Μονής του Οσίου Δαυΐδ και εμείς δικαίως χαρήκαμε και πανηγυρίσαμε. Άνθρωπος του τόπου μας, της εποχής μας. Τον γνωρίσαμε, τον συναναστραφήκαμε. Ο Γέρων και τώρα Όσιος Ιάκωβος διεκήρυσσε με όλη την ψυχή του: «Ζει Κύριος ο Θεός»! Και τον Κύριο ήθελε ένοικο στην καρδιά του και οδηγό στην ζωή του. Αξιοζήλευτο και αξιέπαινο το παράδειγμά του.

Αυτόν τον ζώντα Θεό, που, νικημένος απ' την ίδια την αγάπη Του, έρχεται προς εμάς και σήμερα σπαργανούται και εν φάτνη ανακλίνεται, μακάρι να Τον ποθήσουμε, να Τον αγαπήσουμε και ποτέ, μα ποτέ, να μη χωρισθούμε απ' Αυτόν! Αυτός μας χαρίζει τα χρέη, σχίζει τα χρεόγραφα και μας παρέχει ζωή και χαρά αιώνια! Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός διδάσκει ότι η εκ μέρους μας αμεθεξία του Θεού είναι η κόλαση! Τώρα και στην αιωνιότητα. Ας προσέξουμε! Μην αδικήσουμε εαυτούς και αλλήλους.

Μετά πατρικών ευχών και εγκαρδίου αγάπης

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ο Χαλκίδος Χρυσόστομος**